

ἀτ ε ι ρ έ α δι' Ἀφροδίτη 143 ἀτ ε ι ρ έ ε ι χαλκῷ. 147 ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροι, ἀτ ε ι ρ ε ῖ ς.

ἀτέλεστος. Ἀίδιος, everlasting, Παρμενίδης 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἢδ' ἀτέλεστον. Πρβλ. αἰδῖος, ἀνώλεθρος, ἄπανστος, ἀτελεύτητος, τετελεσμένος.

ἀτελεύτητος. Μὴ τέλειος/ἀνολοκλήρωτος, not perfect/incomplete, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ εὖν θέμις εἶναι. Πρβλ. ἀτέλεστος.

ἀτελής (ἀντίθ. τέλειος). Ἀτελής, imperfect, Δημόκριτος 81 τὸ αἰὲ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς προήξιας.

ἀτερπείη (τύπ. ἀτερπία, ἀντίθ. τέρπις). Ἀθυμία/δυσαρέσκεια, dejection/dissatisfaction, Δημόκριτος 4 καὶ 188 τέρπις γὰρ καὶ ἀτερπία 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτερπείη. Πρβλ. εὐθυμία, ἡδονή.

ἀτερπής. Δυσάρεστος, unpleasant, Ἐμπεδοκλῆς 121.1 ἀτερπέα χωρὶν Δημόκριτος 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτερπέα 238 τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο.

ἄτη. Συμφορά, calamity, Δημόκριτος 213 ἀνδρείη τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει. || **Ἄτη.** Θεότητα τοῦ κακοῦ, goddess of mischief, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτης ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν.

ἀτηρός. Βλαβερός/ἐπιζήμιος, harmful/injurious, Δημόκριτος 279.3 μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι.

ἄτομα. Τὰ ἄτομα/τὰ μὴ διαιρετὰ σωματίδια, atoms, Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος A 14 (DK II 75,15) τὰ ἐλάχιστα πρῶτα σώματα ἄτομα καλοῦντες 9.5 ἐτεῖν δὲ ἄτομα καὶ κενόν. Πρβλ. ναστόν, δέν, ὄν, κενόν, μηδέν, οὐδέν. || **ἄτομοι.** Ἀτμητες/ἀδιαίρετες, inseparable/indivisible, Λεύκιππος A 144 (DK II 75,22-25) τὰς ἀρχάς, ἃς καὶ ἀτόμους καὶ ἀδιαίρετους ἐνόμιζον ... ταύτας δὲ τὰς ἀτόμους ἐν ἀπείρῳ τῷ κενῷ κεχωρισμένας ἀλλήλων Δημόκριτος A 57 (DK II 98,35) οὐσίας ἀπείρους τὸ πλῆθος ἀτό-

μους τε κάδιαφόρους . . . εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ιδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδέν. Πρβλ. ιδέα.

ἄτοπος. Ἄτοπος/παράδοξος, absurd/odd, Δημόκριτος 155.8 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. || ἄτοπον (ἐστί). Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτοὺς . . . περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἀτραπός (τύπ. ἀταρπός). Ἀτραπὸς/μονοπάτι, footpath, Παρμενίδης 2.6 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν Ἐμπεδοκλῆς 24 μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 112.9 πρὸς κέρδος ἀταρπός. Πρβλ. πόρος, κέλευθος, ὁδός.

ἀτρεκέως. Ἀκριβῶς, exactly, Διογένης 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὁμοιον.

ἀτρεκής. Βέβαιος, certain, Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὐόντι οὐδὲν ἀτρεκέως συνίεμεν. Πρβλ. ἀτρεκέως, ἀτρεμής.

ἀτρεμής. Ἀτρεμος/σταθερός, unwavering/stable, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμής. ἤτορ 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμής.

ἀτυχεῖν (ἀντίθ. εὐτυχεῖν). Ἀτυχῶ/κακοτυχῶ, fail/be unfortunate, Δημόκριτος 180 ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. δυστυχεῖν.

αὐαίνεσθαι (ἀντίθ. νοτίζεσθαι). Ξηραίνομαι, become dry, Ἡράκλειτος 126 θερμοὺν φύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται. Πρβλ. αὔος, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐγή (συνών. σέλας, φλόξ, φῶς). Φῶς/λάμψη, light/brilliance, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀργέτι δέυεται αὐγῇ 43 ὥς αὐγῇ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρὺν 135.2 διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,7) αὐγῇ τοῦ ἡλίου. Πρβλ. ἀνταυγεῖν. || **αὐγαί.** Ἀκτίνες, rays, Παρμενίδης 15 πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Ἐμπεδοκλῆς 42.1 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς 115.10 ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος. Πρβλ. ἀκτίς.

αὐλὸς 1 (συνών. πόρος). Σωλὴν/ἄγωγός, tube/conductor, Ἀναξίμανδρος 4 προσηστῆρος αὐλὸς Ἐμπεδοκλῆς 100.10 αὐλοῦ